

Nemecko – pohľad učiteľa

Keď som v nedeľu ráno 5:30 vstala, bola som plná očakávania, tešila som sa, no aj som sa trochu bála. Zbytočne. Cestu do Nemecka sme zvládli na výbornú. Keď sme dorazili do Bitterfeldu (v preklade trpké pole), pršalo a bola zima. Organizovala to pani Frauke Winkler, učiteľka z partnerskej školy, u ktorej som bývala. Bola veľmi milá, čo ma upokojilo.

V pondelok sme sa stretli v škole, vyučovanie im začína o 7:45 – čo poviete, vyhovovalo by vám to? Potom sme vyrazili na prehliadku mestom Bitterfeld. Žiaci z partnerskej školy si pripravili stručné informácie v anglickom jazyku. Mali trému, no veľmi sa snažili. Dozvedeli sme sa, že mesto Bitterfeld je kompletne zmenené. Keďže v meste dominoval chemický priemysel a povrchová ťažba uhlia a jantáru dlhé desaťročia, Bitterfeld bol značne znečistený.

Na Expe 2000 bola vypísaný projekt na rekultiváciu mesta po zastavení ťažby uhlia a jantáru. Vyhral projekt, ktorý navrhoval zatopenie bývalých baní. Tak vzniklo jazero Goitzsche, ktoré je dnes miestom oddychu. Obkolesuje ho 24 km dlhá cesta a množstvo malebných domčekov a hotelíkov, ktoré nijako nenarúšajú krásny ráz krajiny. Nájdete tu pláže, domčeky severského štýlu, móla, loďky čakajúce v malých prístavčekoch, polostrov, ktorý umelci pretvorili výsadbou rôznych drevín a kríkov na gigantické umelecké dielo. Po jazere sa dá plaviť i vyhlídkovými loďami, či pirátskou loďou. Na kraji jazera sa týči vysoká veža, na ktorú sa dostanete po viac ako 100 schodoch. V noci nádherne svieti neónovými farbami. Z jej vrchu vidno v diaľke oblúk – Bogen – ktorý je atrakciou mesta, tak ako pre Paríž Eiffelovka. Celý projekt výstavby bol financovaný Európskou Úniou a bolo tu preinvestovaných viac ako 90 mil. eur.

Mesto bolo v roku 2002 a následne i v roku 2004 zaplavené. Dnes však následky povodní v meste nenájdete. Ostávajú iba spomienky obyvateľov a pri jazere dlhá modrá lavička s menovkami ľudí, ktorí pomáhali odstraňovať následky povodní.

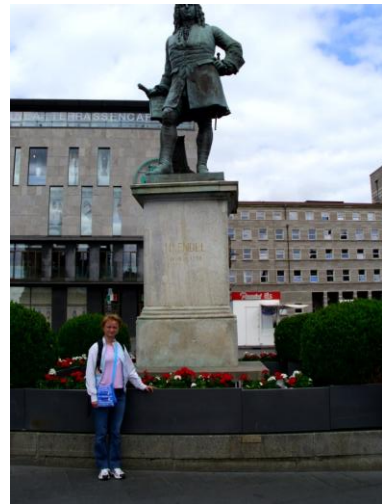

Potom sme šli späť do školy na obed a na prehliadku školy. Boli sme očarení. Mňa zaujala pamätná tabuľa s menami maturantov od roku 1991 - v každom roku pribudne meno najlepšieho maturanta.

Nakoniec sme sa v sprievode žiakov vybrali opäť do mesta Bitterfeld a absolvovali sme prehliadku historickej časti mesta. Ku koncu dňa sme sa presunuli k mólu, kde sme hrali bowling. Cestou sme všetci strašne zmokli – to bola zábava.

V utorok sme vlakom cestovali do Halle. Na hlavnom námestí je pamätník Händla. Navštívili sme múzeum Beatles. Málo ľudí vie, že Beatles nahrala množstvo pesničiek v nemčine. Potom sme mali rozchod, a tak sme vyrazili na nákupy. Šli sme sa naobedovať a ja som si objednala Klosse so zelenými guľkami. Chutilo mi, až kým mi nepovedali, že sú to nerozkvitnuté puky kvetov. Chutili kyslato.

V stredu sme mali deň CC v telocvični a tam sa stretli žiaci slovenských, nemeckých a jednej srbskej školy participujúcich na projekte Connecting Classrooms. Už dávno som sa tak dobre nezabavila a nezasmiala. Spoznala som mnoho nových a skvelých ľudí. Potom sme šli na vyhlídkovú plavbu po jazere Goitzsche.

Vo štvrtok sme cestovali na Slovensko a okolo polnoci som dorazila domov. Bola som šťastná, že som doma, no zároveň i smutná. Tak ako som sa obávala toho, čo ma čaká, dnes musím povedať, že to bol jeden nádherný zážitok.

Naši žiaci, na ktorých som mimochodom veľmi pyšná, lebo sa veľmi rýchlo adaptovali a začlenili do kolektívu nemeckých žiakov, veľmi dobre reprezentovali našu školu. I pani učiteľka anglického jazyka z partnerskej školy ich pochvália, vyzdvihla ich komunikáciu v jazyku. Ja som si zas oprášila svoju nemčinu a potrénovala angličtinu.

Keď sme sa lúčili, všetci sme vyjadrili želanie, aby sme sa opäť mohli všetci spolu stretnúť – tentokrát však u nás doma – v Martine. Tak nám držte palce!

Mgr. Lívia Haštová